

యేసు ప్రార్థన మరియు ఆయన

అందజేసిన గీత్వ ఆహారము

(11:25-30)

ఆయన చేసిన అద్భుతకార్యములను కళలూ చూచిన తరువాత కూడ ఆయన ఉపదేశములను తృణికరించిన పట్టణములపై ఆయన శ్రమలు ప్రకటించిన తరువాత, యేసు బహిరంగముగా, ఒక ప్రార్థన చేసి ఆ తరువాత తన గొప్ప ఆహారమును అందజేసాడు.

ఆయన తండ్రిని స్తుతించుచున్నాడు (11:25-27)

²⁵ఆ సమయమున యేసు చెప్పినదేమనగా - తండ్రీ, ఆకాశమనకును భూమికిని ప్రభువా, నీవు జ్ఞానులకును వివేకులకును ఈ సంగతులను మరుగుచేసి పసిబాలురకు బయలుపరచినావని నిన్ను స్తుతించుచున్నాను. ²⁶అపును తండ్రీ, ఈలాగు చేయుట నీ ధృష్టికి అనుకూలమాయెను. ²⁷సమస్తమును నా తండ్రిచేత నా కప్పగింపబడి యున్నది. తండ్రిగాక యెవపును కుమారుని ఎరుగడు; కుమారుడు గాకపు, కుమారుడెవనికి ఆయనను బయలుపరచ నుచ్చేశించునో వాడు గాకను మరి ఎవపును తండ్రిని ఎరుగడు.

వచనము 25. ఆ సమయమున అను పదజాలము ఈ వచనములు వాటికి ముందున్న గ్రంథ పాతమతో జోడించుచున్నది. ఆయన ఈ స్తలములలో చేసిన అద్భుతకార్యములు మరియు చెప్పిన ఉపదేశములన్నియు ముగిసిన తరువాత - ఇది క్రీస్తు ఈ ప్రాంతమునకు అందజేసిన చివరి ఆహారమై యుండవచ్చును.

యేసు చేసిన ప్రార్థన జనసమూహములకు వినబడవలెనని ఉచ్చేశింపబడినది (11:25-27). లూకా ఈ ప్రార్థనను, పరిమితమైనదై యుండిన వారి మహాత్మాభారము నుండి తిరిగి వచ్చుచుండిన దెబ్బిదిమంది అపొస్టలుల గూర్చిన సందర్భములో గ్రంథస్థంచేసాడు (లూకా 10:17, 21, 22).

ఆయన చేసిన ప్రార్థనలోని అంశమలేమై యుండినవి? మొదటిగా, ఆయన దేవుని తండ్రి అని సంబోధించు ఆయనను స్తుతించాడు. ఆయన దేవునితో కలిగియుండిన అసమానమైన సంబంధము మరియు ఆయన తానే దైవమై యుండుట గూర్చిన విషయములపై సావధానము నిలుపడవలెనని పిలుపునిచ్చుచుండెను (యోహోను 5:18; 10:30 చూడు). రెండవదిగా, ఆయన దేవుని సార్వభౌమాధికారమును నొక్కిపుక్కాఖించుచు, ఆయనను ఆకాశమనకును భూమికిని ప్రభువా అని సంబోధించాడు (అపొస్టలుల కార్యములు 17:24 చూడు). మూడవదిగా, రక్షణ దేవుని సమకూర్చే గాని మానవ ప్రణాళికలు, ఉచ్చేశములు, లేక శక్తి యొక్క ఫలితము కాదని ఆయన చెప్పాడు. జ్ఞానులకును మరియు వివేకులకును మరియు పసిబాలురకును మధ్య గల తారతమ్యము వాస్తవమునకు

మేధావికి సంబంధించినది కాదు, కానీ అది వైఖరికి సంబంధించినదై యున్నది; అది తమ సాంత జ్ఞానము, వివేకము, శక్తి మొదలగు వాటిపై ఆధారపడువారికిని దేవుని మీద ఆధారపడువారికిని మధ్య గల భేదమై యున్నది (18:1-4; 21:15, 16; 1 కొరింథియులకు 1:18-31). “జ్ఞానులు పురియు వివేకులు,” వారు తమ్మునుతాము రక్షించుకొనగలరని లేదా వారు రక్షింపబడవలసిన అవసరమే లేదని అనుకొందురు. ఆధ్యాత్మిక అవసరతల నిమిత్తమై దేవుని మీద ఆధారపడువారు “పసిబాలురు” అయియున్నారు. వీరు దేవుని యొదుట తమ్మునుతాము తగ్గించుకొనుచు, “ఆత్మ విషయమై దీనులైనవారై” యున్నారు (ర:3).

వచనము 26. దేవుడు తన సత్యమును “జ్ఞానులకు” మరుగుజేసి “పసిబాలురకు” బయలుపరచవలెనని ఆయన కలిగియుండిన సార్వభౌమమైన కోరికను ఉద్ఘాటించి చెప్పట ద్వారా యేసు ఈ క్షమప్త ప్రార్థనను ముగించాడు. అప్పను, తండ్రి, ఈలాగు చేయుట నీ దృష్టికి అనుకూలమాయేను అని ఆయన పలికాడు. నిజముగా, “దేవుడు అహంకారులను ఎదిరించి, దీనులకు కృప అనుగ్రహించును” (యాకోబు 4:6). ఆయన అహంకారులకు విరోధముగా నిలిచి విరిగినలిగిన హృదయులకు సహాయము చేయుట యందు ఆనందించును (యొషయా 57:15).

యూదులలో అనేకులు, ముఖ్యముగా యూదా నాయకులు, యేసును తృప్తికరించారు. ఈ వాస్తవము యేసునకు విరోధమైన గట్టి దైబ్యమై యున్నదని ఎంచబడకూడదు. ఈ తృప్తికారము సహితము వాస్తవమునకు దేవుని ప్రణాళికలలోను, సంకల్పములలోను ఒక భాగమై యుండెను. గనుక, ఆయన క్రీస్తు, దేవుని కుమారుడై యున్నాడను గుర్తింపును గూర్చిన సత్యమును అది ఎట్టి విధంగావైనను తగ్గించలేకపోయింది.

వచనము 27. ఆయన తన ప్రార్థనను జనసమూహమునకు వివరించుచు, తండ్రి బయలుపరచగోరిన సకల విషయాలను, ఆయన తన కుమారుని ద్వారా బయలుపరచుటకు ఎన్నుకొన్నాడని యేసు సెలవిచ్చెను. “ఎవడును ఎప్పుడైనను దేవుని చూడలేదు; తండ్రి రొమ్మున నున్న అద్వితీయ కుమారుడే ఆయనను బయలుపరచెను” అనునది ఆ సత్యమై యున్నదని యోహసు చెప్పాచున్నాడు (యోహసు 1:18).

యేసు-ఫిలిప్ప్పా, నేనింతకాలము మిా యొద్ద ఉండినను నీవు నన్ను ఎరుగవా? నన్ను చూచిన వాడు తండ్రిని చూచియున్నాడు గనుక తండ్రిని మాకు కనుపరచుచుని యేల చెప్పాచున్నావ? తండ్రియందు నేనును నా యందు తండ్రియు ఉన్నామని నీవు నమ్ముట లేదా? నేను మిత్తో చెప్పచున్న మాటలు నా యంతట నేనే చెప్పాటలేదు; తండ్రి నాయందు నిపసించుచు తన క్రియలచేయు చున్నాడు. తండ్రి యందు నేనును నాయందు తండ్రియు ఉన్నామని నమ్ముడి; లేదా యా క్రియల నిమిత్తమైనను నన్ను నమ్ముడి. (యోహసు 14:9-11).

**ఆయన సమస్త మానవులకు అందజేయుచున్న ఆపోసము
(11:28-30)**

²⁸ప్రయాసపడి భారము మోసికొనుచున్న సమస్త జనులారా, నా యొద్దకు రండి; నేను మీకు విక్రాంతి కలుగజేతును. ²⁹నేను సాత్మీకుడను దీనమనస్సు గలవాడను గనుక మీ మీద నా కాడి ఎత్తికొని నాయొద్ద నేర్చుకొనుపి; అప్పుడు మీ ప్రాణములకు విక్రాంతి దొరకును.

30 పీలయనగా నా కాడి సుశుప్హగాను నా భారము తేలికగాను ఉన్నవి.

పచనము 28. ప్రార్థన చేసి దాని గూర్చి విపరించిన తదుపరి, ప్రభువైన యేసు ఇచ్చట మాత్రమే పేర్కొనబడియున్న ఒక ఆహోనమును అందజేసాడు (11:28-30). లేఖనములలో ఇతర ఆహోనములు కూడ ఇవ్వబడి యున్నవి. కానీ యేసు ఉపయోగించిన ఇవే మాటల్లో కాదు. దాని ఒత్తిడి సనుసరించి ఈ ఆహోనము అందరికి అన్యయింపదగు సార్పుత్తికమైనదై యుండగా, దాని మూల సందర్భములో అది ఎక్కువగా బహు భారవైన ధర్మశాస్త్రము క్రింద ప్రయాసపదుచు మానవ కలిపుత్తెన వారి సాంత మత సాంప్రదాయముల చేత అణగద్రోక్షులుచుండిన యూదుల కొరకు ఉద్దేశింపబడునట్లు అగుపించుచున్నది.

యేసు, నా యొద్దకు రండి ఆని పలుకుట ద్వారా, సకల మానవులు విశ్వాసముతోను విధియతతోను ఆయన ద్వాపు వినయముతో తిరుగవలెనని ఆహోనించుచుండెను. మానవులు తండ్రి యొద్దకు ఆయన ద్వారానే రావలసి యున్నది (యోహోను 14:6), గసుక మరొక రక్షణ మార్గము లేదు (యోహోను 6:37, 60-69; ఆపాస్తలుల కార్యములు 4:12).

ఆయన ఉపదేశములను అలికించుచుండిన క్రోతలలో అందరు ఆయన యొద్దకు రావలెనని ఆహోనించాడు. తుదకు, ఆయన అందజేయుచున్న ఆహోనము “సర్వలోకములోని” “సమస్త జనులకొరకైనదై” (28:19; మార్కు 16:15), రక్షణ ప్రతిపాదన సకల కాలముల యందలి సమస్త జనుల కొరకు ఉద్దేశింపబడినదని సూచించుచున్నది. అది అందరికి ఒకటే ప్రాతిపదిక ప్రకారము అనుగ్రహింపబడును: యూదునికి మరియు అన్యానికి, ట్రైకి మరియు పురుషునికి, దాసునికి మరియు స్వతంత్రునికి అనుగ్రహింపబడును (పోమీయులకు 1:16; గలతీయులకు 3:26-29). దేవుడు నిర్దేశించిన విధానములో యేసు యొద్దకు వచ్చు ఏ ఒకడైను ఏ మాత్రమును త్రోసివేయబడడు.

యేసు ఆహోనము ప్రయాసపడి భారము మోసికొనుచున్నవారికి అందజేయబడినది. ఇటువంటి వారు వారి సాంత వనరుల ద్వారా దేవుని సంతోషపరచుటకు ప్రయత్నించుట వలన నీరసించి నిస్సత్తువగలవారయ్యారు. “ప్రయాసపడి” అను పదము అంతర్యములోని నిస్సత్తువను సూచించుచుండగా, “భారము మోసికొనుచున్న” అను పదము భావ్య భారములను సూచించుచున్నది. కొందరు వారి సాంత నీతివంతమైన క్రియల చేత రక్షింపబడవలెనని చేయుచుండిన నిర్భరకమైన ప్రయాసముల వలన అధికమైన భారములు మోయుచున్నవారై యుండిరి (తీతు 3:5 చూడు). యేసు, “మోయ శక్యముకాని భారవైన బరువులు కట్టి మనుషుల భుజముల మీద వారు పెట్టుదురే, గాని తమ ప్రేలితేనై వాటిని కడలింపనొల్లరు” అని పరిసయ్యల గూర్చి సెలవిచ్చాడు (23:4).

ఆయన యొద్దకు పచ్చవారికి ఆయన, నేను మీకు విశ్రాంతి కలుగజేతును అని చెప్పాడు. విశ్రాంతి నిచ్చుట (anapausis) అనగా పనులు చేయుటకు ఎంతో శ్రమించి ప్రయాసపడిన తరువాత లేక ఒక సుదీర్ఘ ప్రయాణము చేసి వచ్చిన తరువాత “తాజాదనము,” “నవీకరణము,” “నూతన పరచుట,” “పునరుద్ధరించుట,” లేక “ఉపశమనమును కలుగజేయటమై” యున్నది. “విశ్రాంతి” అనునది పాత నిబంధనల సర్వసాధారణమైన సంగతె యుండినది. అది దేవుని పిల్లలపై నిలిచియుండు ఒక వాగ్దానముగా క్రాత్త నిబంధనలో బలమైన పట్టుగలదై కూడ ఉన్నది (కీర్తనల 95:7-11; పౌత్రీయులకు 4:1-

11).

వచనము 29. మీ మీద నా కాడి ఎత్తికొనుడి అని ఆయన తన శ్రోతులను ప్రేరేపించాడు. ఒక కాడి, అక్కరూలా అది ఎద్దులను/జంతువులను జతగా కలిపి కట్టియుంచుటకు ఉపయోగింపబడినది, ప్రాచీన ప్రపంచంలో లోబడి యుండుటకు ఒక రూపకాలంకారమై యుండినది (ద్వితీయాపదేశకాండము 28:48; యిర్మియా 27:1-11; విలాపవాక్యములు 1:14). శాలు, ధర్మశాస్త్రమును ఒక “కాడి”యని సంబోధించుచున్నాడు (గలతీయులకు 5:1), మరియు పేతురు దానిని “మన పితరులైనను మనమైనను మోయిసేని కాడి” అని పిలుచుచున్నాడు (అపొస్టలుల కార్యములు 15:10).¹

అటు తరువాత యేసు, నా యొద్ద నేర్చుకొనుడి అని చెప్పాడు. “నేర్చుకొనుట” అని అనువదింపబడిన గ్రీకు క్రియా పదము (*manthanō*), “శిష్యుడు” (*mathētēs*) అని అనువదింపబడిన నామవాచకముతో బహు సమీప సంబంధము కలిగియున్నది. క్రీస్తు శిష్యులు నేర్చుకొనుచుండువారై యున్నారు; వారు ఆయన యొద్ద నేర్చుకొనవలసినవారై యున్నారు (28:19 చూడు).

అటుతరువాత యేసు తన సౌంత స్వభావమును వర్ణించుచు, ఏలయనగా నేను సాత్మ్యకుడను దీన మనస్సుగలవాడను అని చెప్పాడు. యేసు యొక్క “సాత్మ్యకమైన” మరియు “దీనమైన” స్వభావము యేసు ఘర్షణపడిన పరిసయ్యల అహంకారము మరియు వారి అంగరంగ వైభవమునకు వ్యత్యాసముగా నిలుచుచున్నది. ఆయన లేఖనములను నెరవేర్చుచున్నడని సాధికారపూర్వకంగా చెప్పుచుండినట్లు, యేసు చేసిన ఫోపణ లో యెషయా గ్రంథంలోనే శ్రమనొందు సేవకుని ప్రతిధ్వనులు (యెషయా 42:2-4; 53 చూడు) వినిపించుచున్నవి.²

“సాత్మ్యకము” (*praus*) అను పదము “సాధుగుణం” KJV అని కూడ అనువదింపబడవచ్చును. ఈ పదము సెప్పువజింటలో దేవుని సేవకుడైన మోషేను వర్ణించుటకు ప్రయోగింపబడినది (సంఖ్యాకాండము 12:3). యేసు క్రీస్తు యొరూపులేము లోనికి విజయాత్మకముతో ప్రవేశించుటను వర్ణించుటకు మత్తయి ఆధారంచేసికొనిన జెకర్యా 9:9ని ఆయన ఉల్లేఖించి ప్రాణిన దానిలో కూడ ఈ పదము చూడనగును: “ఇదిగో, నీ రాజు సాత్మ్యకుడై, ... గాదిదను ఎక్కి నీ యొద్దకు వచ్చుచున్నాడు” (21:5). శాలు “యేసు క్రీస్తు యొక్క సాత్మ్యకమును మరియు మృదుత్వమును” గూర్చి ప్రాయమున్నాడు (2 కొరింథియులకు 10:1). కొండ మీద ప్రసంగములో, ఈ సుగణము కలిగియుండువారిపై యేసు ఒక దీవెనను ప్రకటించాడు (5:25 గల వ్యాఖ్యానములు చూడు).

ఆయన ఇంతకు మునుప పలికిన పలుకులకు పొందికగా, “అప్పుడు మీ ప్రాణములకు విక్రాంతి దొరకునని” క్రీస్తు వాగ్గానము చేసాడు. ఇచ్చట ఇవ్వబడిన వాగ్గానమును వారికిచ్చుచు, ఆయన ప్రజలు “పురాతన మార్గములకు” తిరుగవలెనని, పాత నిబంధనలో దేవుడు తన ప్రజలను అప్పునించాడు (యిర్మియా 6:16). ఇచ్చట ప్రయోగింపబడిన భాష అ గ్రంథపారములో నుండి తీసికొనబడి యుండును.

వచనము 30. యేసు తన ఆప్యోనమును ఒక వాగ్గానముతో ముగించడు. ఏలయనగా నా కాడి సుకుపుగాను నా భారము తేలికగాను ఉన్నవి. “సుకుపు” అని అర్థమిచ్చు గ్రీకు పదము (*chrestos*) “సరిపడు,” “అప్పోదకరమైన,” లేక “దయగల” అని కూడ

అనువదింపబడవచ్చును. “సరిగ్గా సరిపోతోంది” అనునది దాని అభిప్రాయమై యున్నట్లు అగుపించుచున్నది. ఎద్దు/జంతువు మెడ మీదకు సరిపడని కాడి పుండు పడునట్లు చేయును మరియు చాలా చిరాకు కలిగించును. యేసు కాడి ప్రతి ఒక్కరికి నిరపాయకరముగాను మరియు సరిగ్గా సరిపడునట్లుగాను కుదురును.

భారమైనవైయున్న యూదా మత బోధకుల సాంప్రదాయములకు తారతమ్యముగా, యేసు ఇచ్చిన నియమములు సామాన్యమైనవి, మరియు ఆచరించుటకు అతి సుకువైనవియునై యున్నవి (1 యోహాను 5:3). లేఖనముల చూట్లార అభిపృష్ఠి చేయబడి కలిపమైయున్న సాంప్రదాయములు ఆయన రద్దుచేసి, ధర్మశాస్త్రములోని ప్రధానాంశము మరియు దేవుడు తన ప్రజలతో కలిగియున్న ఒడంబడిక సంబంధము కొరకు గల అభీష్టపరిమాణములు సమకూర్చుటలో అది ప్రయోజనపడు ఉద్దేశముల గూర్చి ఆయన శిఖ్యాలకు మార్గనిర్దశము నిచ్చాడు. ఆయన ఉపాయములను విసుచుండిన శ్రోతులందరును ఆయన ప్రతిపాదనను అంగీకరించవలెనని వారిని ఆహ్వానించుచుండెను.

❖❖❖❖❖ పాతములు ❖❖❖❖❖

ఒక ఆహ్వానము (11:28-30)

మనలను ఆహ్వానించుచున్నదెవరు, మరియు మనము ప్రవేశింపవలెనని ఆయన ఆహ్వానించుచున్న అనలు విషయము సరిగ్గా ఏమైయున్నది? మనము ఆయనతో గల సన్నిహితమైన మరియు వ్యక్తిగతమైన సంబంధము లోనికి ప్రవేశింపవలెనని యేసు మనలను ఆహ్వానించుచున్నాడు. “నా యొద్దకు రండి”అంటూ మనలను ఆహ్వానించుచున్నాడు. ఈ ఆహ్వానము చాలా వరకు వ్యక్తిగతమైనదై యున్నను, “సమస్త జనులు” ఆయన యొద్దకు రావచ్చునని ఆయన చెప్పుచున్నాడు. ఆయన ప్రయాసపడుచున్నవారిని మరియు చురుకైనవారుగా తమ పనులలో నిమగ్నమైయున్నవారిని ఆహ్వానించుచున్నాడు. భారము మోసికొనుచున్న వారిని, వారికి తమ జీవితము గొడ్డుచాకిరియై యున్నవారిని ఆయన ఆహ్వానించుచున్నాడు. బహుశా ఒకనికి తన ఉద్యోగము నుండి ఎటువంటి సంతృప్తియైనను లభించకుండవచ్చును. మరొకరి వైవాహిక జీవితము సంతోషభరితమైనది కాకపోవచ్చును. ఒక వ్యధుని ఆరోగ్యము అంతకంతకు క్లీషించిపోవుచుండవచ్చును, లేక ఒక యౌవన ట్రై తన శైతిక విలువల విషయంలో రాజీపడి యుండవచ్చును. యేసు ఇచ్చుచున్న ఆహ్వానము, చావు దెబ్బలు తిసుచున్నవారు, బహుగా బాధపడుచున్నవారు, జీవితమే ఒక పెద్ద మోయరాని భారమైయున్న వారందరి కొరకు ఉద్యోగించబడినదై యున్నది. మనము విశ్రాంతి పొందవలెనని ఆయన మనలను ఆహ్వానించుచున్నాడు. ఈ విశ్రాంతి కేవలం శారీరకమైన తాజాదనము కాదు, కానీ మనము మోయుచున్న ఆధ్యాత్మిక భారముల నుండి కలుగు ఉపశమనమై యున్నది. ఆయన ఎవరై మరియు ఏమైయున్నాడని దానినిబట్టి ఆయన మీద మోపు భారము “సుకువైనదై” యున్నది. ఆయన “సాత్మ్యకుడును, దీనమనస్సగలవాడునై” యున్నాడు.

మనము మోయుచున్న భారములు (11:28-30)

మనము ఈ జీవిత యూత్రలో మనతో కూడ అనేక భారములను మోయుచుండుము. మనకు గతములో ఎదురైన విచారములు, ప్రస్తుతము గూర్చిన ఆందోళనలు, మరియు భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన చింతలు కలవు. మన జీవితములు ఒత్తిడులమయమైపోవచ్చును. మన భారములను మనము తేలిక చేసికొనుటకు దేవుడు మనకు రెండు మూర్గములను ఇచ్చాడు. మొదటిది, వీటన్నిటిని ఆయన మీద వేయవచ్చును (1 పేతురు 5:7; కీర్తనలు 55:22 చూడు). రెండవది, మనము ఒక రోజులో నిర్వహించగలిగిన పనులను మించి మన మనస్యులను ఇతరమైనవాటిపై యిక ఏ మాత్రమును కేంద్రీకరించి నిలుపకుండునట్లు మనము చైతన్యవంతులమై ప్రయాసపడవచ్చును (మత్తయి 6:34).

సూచనలు

¹Sirach 51:26; Mishnah *Aboth* 3.5; *Berakoth* 2.2 చూడు ²Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, Word Biblical Commentary, vol. 33A (Dallas: Word Books, 1993), 324 చూడు.